

विज्ञापनको निमित्त सम्पर्क

फोन नं ६६९८९०७
६६२०५५८

वर्ष : २६ ★ अङ्क : ४९ ★ नं. सं. ११४४ चिल्ला श्व, द्वितीया ★ मङ्गलबार ★ २९ फागुन, २०८० ★ March 12, 2024, Tuesday ★ मूल्य रु. ५१- ★ पृष्ठ ८

नेमकिपाका अध्यक्ष रोहितले इतिहासको महिला राजनीतिकरूपमा सचेत भौतिकवादी व्याख्या गर्नुपर्नेमा जोड भए समाज सही मार्गमा डोरिने

भक्तपुर, २८ फागुन । इतिहास तथा संस्कृतिका अध्येता प्रा. डा. पुरुषोत्तमलोचन श्रेष्ठको इतिहास, संस्कृति र पुरातत्वसम्बन्धी पुस्तक 'अन्तरङ्गका तरङ्गहरू' सोमबार एक कार्यक्रमबिच विमोचन भएको छ । नेपाल मजदुर किसान पार्टीका अध्यक्ष नारायणमान बिजुक्छे (रोहित) लगायतका विशिष्ट व्यक्तित्वहरूले पुस्तकको विमोचन गर्नुभएको हो ।

कार्यक्रममा नेमकिपाका अध्यक्ष रोहितले प्रा.डा. श्रेष्ठको पुस्तकको प्रकाशनको सन्दर्भ राख्दै यस्ता पुस्तकहरू विश्वविद्यालय, पुरातत्व विभाग तथा प्रज्ञा प्रतिष्ठानहरूले प्रकाशन गर्नुपर्छ भन्नुभयो । उहाँले प्रज्ञा प्रतिष्ठान, पुरातत्व विभागले इतिहास तथा संस्कृतिका पुस्तकहरूको प्रकाशनमा सक्रियता देखाउनुपर्ने भन्दै त्यसो नगरेका संस्था तथा सरकारहरूले लज्जाबोध गर्नुपर्ने भनाइ राख्नुभयो ।

लेखक पुरुषोत्तमलोचन श्रेष्ठलाई

धन्यवाद एवम् बधाई दिँदै अध्यक्ष रोहितले लेखक श्रेष्ठको योगदान खेर नजाने विचार राख्नुभयो । उहाँले लेखक श्रेष्ठले हालसम्म उपलब्ध सामग्रीको आधारमा पुस्तक लेख्नुभएको चर्चा गर्दै अध्ययन तथा अनुसन्धान गर्दै जाने हो भने नयाँ नयाँ प्रमाणहरू भेटिने र नयाँ नयाँ तथ्यहरू खुल्दै जाने भनाइ राख्नुभयो ।

नेमकिपाका अध्यक्ष रोहितले इतिहासको भौतिकवादी व्याख्या गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो । उहाँले शासकहरूले धर्मलाई हतियारको रूपमा प्रयोग गर्दै आएको भन्दै संरा अमेरिकामा एकजना कालाजातिको नागरिकको हत्याको कारण चारैतिरबाट विरोध भएपछि तत्कालीन राष्ट्रपति ट्रम्पले बाइबल समातेको तस्वीर सार्वजनिक गराएको बताउनुभयो । उहाँले इजरायल र प्यालेस्टिनिबिच धर्मकै नाममा युद्ध लडाएको भन्दै रामायण तथा महाभारतलाई इतिहासको रूपमा लिन नहुने भनाइ राख्नुभयो ।

नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य एवम्

भक्तपुर नगरपालिकाका प्रमुख सुनिल प्रजापतिले प्रा. पुरुषोत्तमलोचन श्रेष्ठद्वारा लिखित इतिहास, संस्कृति र पुरातत्वसम्बन्धी अनुसन्धानमूलक लेखहरूको सङ्ग्रह 'अन्तरङ्गका तरङ्गहरू' भक्तपुरका सम्प्रदायबारे अध्ययन गर्न चाहने विद्यार्थीहरूको लागि अत्यन्त महत्त्वपूर्ण हुने बताउनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, "डा. श्रेष्ठले भक्तपुरका धेरै सम्प्रदायहरूको अध्ययन अनुसन्धान गर्नुभयो । कतिपय किंवदन्तीको रूपमा, सुनिरहेका सम्प्रदायहरूका बारेमा प्राप्त प्रमाणहरूको अध्ययन अनुसन्धान गरी सत्यतथ्य सार्वजनिक गर्नुभयो । जीवनका महत्त्वपूर्ण समय उहाँले अध्ययन अनुसन्धानमा खर्च गर्नुभयो । 'अन्तरङ्गका तरङ्गहरू' उहाँको पसिनाको सङ्ग्रह हो । पसिनाको मूल्य हुँदैन । यो अमूल्य ग्रन्थ हो ।"

"हामीले सिन्धुघाँटी र हरप्पा सभ्यताबारे अध्ययन गर्छौं । आजभन्दा ४ हजार वर्ष पहिलेका बासिन्दाहरूले

उपभोग गरेका वस्तुहरू, निर्माण गरेका संरचनाहरूबारे बुझ्छौं । मोहनजोदारोमा उत्खनन गरेर प्राप्त गरेका धातु र प्रस्तर मूर्तिहरूको अध्ययनले तत्कालीन मानिसहरूको उत्कृष्ट कलाकारिताबारे जानकारी दिन्छ । नगर सभ्यताको विकास, अगला अगला घरहरू, त्यहाँका मानिसहरूको जनजीवन बुझ्न मद्दत गरेको छ ।", उहाँले भन्नुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, "भक्तपुर नगरपालिकाले थुप्रै दरबार निर्माण गर्दै छ । त्यसबारे पुरातत्व विभाग, संस्कृति मन्त्रालयसँग पनि समन्वयमा रही काम गर्दै छौं । केही समयअघि मात्रै पुरातत्व विभागका निर्देशक, युनेस्को प्रतिनिधिहरू आएर अध्ययन गर्नुभयो । ठाउँठाउँमा खाल्डो खनेर उत्खनन गरी प्राप्त वस्तुहरू परीक्षणको लागि लिएर जानुभयो । अहिले निर्माणको लागि अघि बढ्न सल्लाह दिनुभयो । अब निर्माणले गति लिन्छ ।"

उहाँले भन्नुभयो, "लिच्छविकालीन

कञ्चनपुर, २८ फागुन । नेपाल मजदुर किसान पार्टी कञ्चनपुर जिल्ला समितिको आयोजनामा 'केटीहरू' बुलेटिनबारे सोमबार अध्ययन गोष्ठी भयो ।

उक्त गोष्ठीमा नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य एवं नेपाल क्रान्तिकारी महिला सङ्घका केन्द्रीय अध्यक्ष अनुराधा थापामगरले महिला राजनीतिकरूपमा सचेत भए समाज सही मार्गमा डोरिने र हाप्पा आधा समस्या समाधान हुने बताउनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, "गोरू ब्याउँछ भन्नु र सरकार अनि शासक दलहरूले जनताको सेवा गर्छ भनी पत्याउनु उस्तै हो ।"

"बोली र व्यवहार एउटै गर्ने राजनीतिक पार्टीलाई हामी आफ्नो मित्र ठान्छौं", उहाँले भन्नुभयो ।

केन्द्रीय अध्यक्ष थापामगरले नेक्रामसङ्घले बलात्कारी, भ्रष्टाचारी, मानव तस्करहरूलाई फासीको माग गरिरहेको तर अरू महिला सङ्गठनहरूले बलात्कारीलाई जोगाउने कुरा गरिरहेका छन् भन्नुभयो ।

नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य खरोन्द्रबहादुर शाहीले समाज परिवर्तनको लागि महिलाको भूमिका धेरै भएको धारणा राख्दै समस्या समाधानको लागि सङ्घर्ष आवश्यक भएको बताउनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, "शारीरिक श्रम र बौद्धिक श्रम गरेर खानेहरू मजदुर नै

हुन्, शारीरिक र बौद्धिक श्रमबिचको विभेद अन्त्य गर्नुपर्छ ।"

नेमकिपा कञ्चनपुरका रमेशकुमार रावलले पुँजीवादी व्यवस्थारिख्त सङ्घर्ष नगरेसम्म जनताले सुख नपाउने उल्लेख गर्दै समाजवादी क्रान्ति स्थापना नभएसम्म परिवर्तन सम्भव छैन भन्नुभयो ।

नेपाल क्रान्तिकारी विद्यार्थी सङ्घका केन्द्रीय अध्यक्ष प्रकाश गुरुङले हाप्पा भविष्य उज्वल बनाउन हामी आफै सङ्घर्षमा होमिनु जरूरी रहेको बताउनुभयो ।

विश्वका क्रान्तिकारी महिलाहरूको योगदानलाई विर्सन नहुने चर्चा गर्दै उहाँले अन्तर्राष्ट्रिय श्रमिक महिला दिवसको उपादेयताबारे जानकारी दिनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, "नेक्राविसङ्घ निःशुल्क र अनिवार्य वैज्ञानिक शिक्षाको लागि सङ्घर्षरत छ ।"

खुप बहुप्राविधिक अध्ययन संस्थानका उपप्राध्यापक रविना सुवालले स्वास्थ्यबारे ख्याल राख्नुपर्ने र नियमित स्वास्थ्य परीक्षण गराउनुपर्ने बताउनुभयो ।

दलबहादुर बोहराको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा बलदेव पनेरू, मिनु गिरी, लक्ष्मण रोकाया, सीताराम राना, तारा भट्ट, ज्योति बडुवाल, परमानन्द भट्ट, विन्दु बोहोरालगायतले बोल्नुभएको थियो ।

श्रमिक महिला दिवस 'केटीहरू' बुलेटिन अन्तरक्रिया गरी मनाइयो

दैलेख, २८ फागुन । नेपाल क्रान्तिकारी महिला सङ्घ दुङ्गेश्वर गाउँ समितिको आयोजनामा ११४ औं अन्तर्राष्ट्रिय श्रमिक महिला दिवसको अवसरमा 'केटीहरू' बुलेटिनको अन्तरक्रिया कार्यक्रम भयो ।

कार्यक्रममा नेमकिपाका केन्द्रीय सदस्य नर्मा गुरुङले अन्तरक्रियाको कामदारवर्गका महिलाहरूको राजनैतिक र सैद्धान्तिक स्तर उठाउन सहयोग हुने बताउँदै अध्ययन र अन्तरक्रियालाई जोड दिनुपर्छ भन्नुभयो ।

उहाँले नेपाली कामदारवर्गका महिलाहरूलाई वर्गीय मुक्ति दिलाउनु नै

नेक्रामसङ्घ र पार्टीको उद्देश्य हो भन्नुभयो ।

नेमकिपा जिल्ला समितिका अध्यक्ष जगत वलीले अन्तर्राष्ट्रिय श्रमिक महिला दिवसबारे प्रकाश पाउँदै हरेक वर्ष विश्वका कामदारवर्गका महिलाहरू शोषणबाट मुक्त हुन यो दिवस मनाउँदै आएको बताउनुभयो । नेमकिपा जिल्ला सदस्य हस्त घले, नेमकिपा दुङ्गेश्वरका अध्यक्ष हीरामणी न्यौपाने, दुल्लु नपा वडा नं. १२ का पार्टी वडा अध्यक्ष खड्कप्रसाद दाहाल, नेक्रामसङ्घ दुङ्गेश्वरका खगीसरा रेग्मी र देवी रेग्मीले पनि बोल्नुभएको थियो ।

त्यस्तै नेपाल क्रान्तिकारी महिला

सङ्घ, महाबु गाउँपालिका समितिको आयोजनामा ११४ औं अन्तर्राष्ट्रिय श्रमिक महिला दिवस शुक्रबार सम्पन्न भयो ।

कार्यक्रममा नेमकिपाका पूर्व जिल्ला उपाध्यक्ष एवं सल्लाहकार समितिका सदस्य बमबहादुर सिंहले ८ मार्चको दिन विश्वका श्रमजीवी महिलाहरूले समान कामको समान ज्याला, ८ घण्टा कामको लागि सङ्घर्ष गरेको दिनलाई स्मरण गर्नुपर्ने आवश्यकता औल्याउनुभयो ।

नेमकिपा जिल्ला सदस्य लक्ष्मीकुमारी सिंहले जबसम्म कामदारवर्गका महिलाहरू आफ्नो

अधिकारको लागि लड्दैनन् तबसम्म मुक्तिको आशा गर्नु आकाशको फलजस्तै हुने बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा नेमकिपा महाबुका कोषाध्यक्ष भगिराम थापा, नेक्रामसङ्घ महाबुका उपाध्यक्ष गीता थापामगर, नेमकिपा महाबुका सदस्य भुमा थापामगर, दिलबहादुर थापामगर, जमुना थापामगर, नेक्राविसङ्घका प्रकृति थापामगरले बोल्नुभएको थियो ।

कार्यक्रममा केटीहरू अङ्क १५ को अन्तरक्रिया भएको थियो । कार्यक्रमको सभापतित्व राजकुमारी डार्गीले गर्नुभएको थियो ।

सवारी साधन व्यवस्थापनका लागि अनुरोध

- ▶ काठमाडौं उपत्यका प्रवेश गर्ने र बाहिरिने लामो तथा मध्यम दुरीका बसहरू गोंगबुस्थित नयाँ बासपार्क वा तोकिएका अन्य स्थानबाट ओराल्ने र चढाउने गरौं ।
- ▶ सवारी व्यवस्थापनमा तोकिएका नियम पूर्ण रूपले पालना गरौं ।
- ▶ शहरी क्षेत्रका तोकिएका स्थानमा मात्र यात्रुवाहक सवारी साधन रोक्ने, यात्रु चढ्ने र ओर्लिने गरौं ।

लोभ्याउने मोतीको कारखाना

हालोन बे पुन २/४ किमि अगाडि एउटा नसोचेको स्थानमा लगियो। 'नगट्राइ नुआई' भनिने मोती उत्पादन गर्ने प्रयोगशाला र बिक्री तथा अवलोकन स्थलमा। चार/पाँच वटा लहरै राखिएको टेबलमा मोती उत्पादनको प्रक्रिया लाइभ नै देखाइयो। सुन, चाँदी, गहना सम्बन्धमा

भौगर्भिक र जैविकरूपमा अति महत्त्वपूर्ण र प्राकृतिकरूपमा अति सुन्दर यस क्षेत्रलाई युनेस्कोले सन् १९९४ मा प्राकृतिक विश्व सम्पदाको सूचीमा समावेश गर्यो। जैविक विविधता र पारिस्थितिकीय प्रणालीको दृष्टिकोणले समेत यसको महत्त्व रहेकोले फेरि सन् २००० मा यसलाई विश्व प्राकृतिक सम्पदाको सूचीमा थप्यो। यस क्षेत्रका टापु, जङ्गल र सामुद्रीक भागहरू सबै गरेर करिब चार हजार नौ सय दस (४,९१०) विभिन्न बोटबिरुवा र जीवको वासस्थान रहेको मानिन्छ। तीमध्ये १९८ जात आइयूसीएनको (IUCN-International Union of Conservation of Nature) लोपोन्मुख सूचीमा परेका छन्।

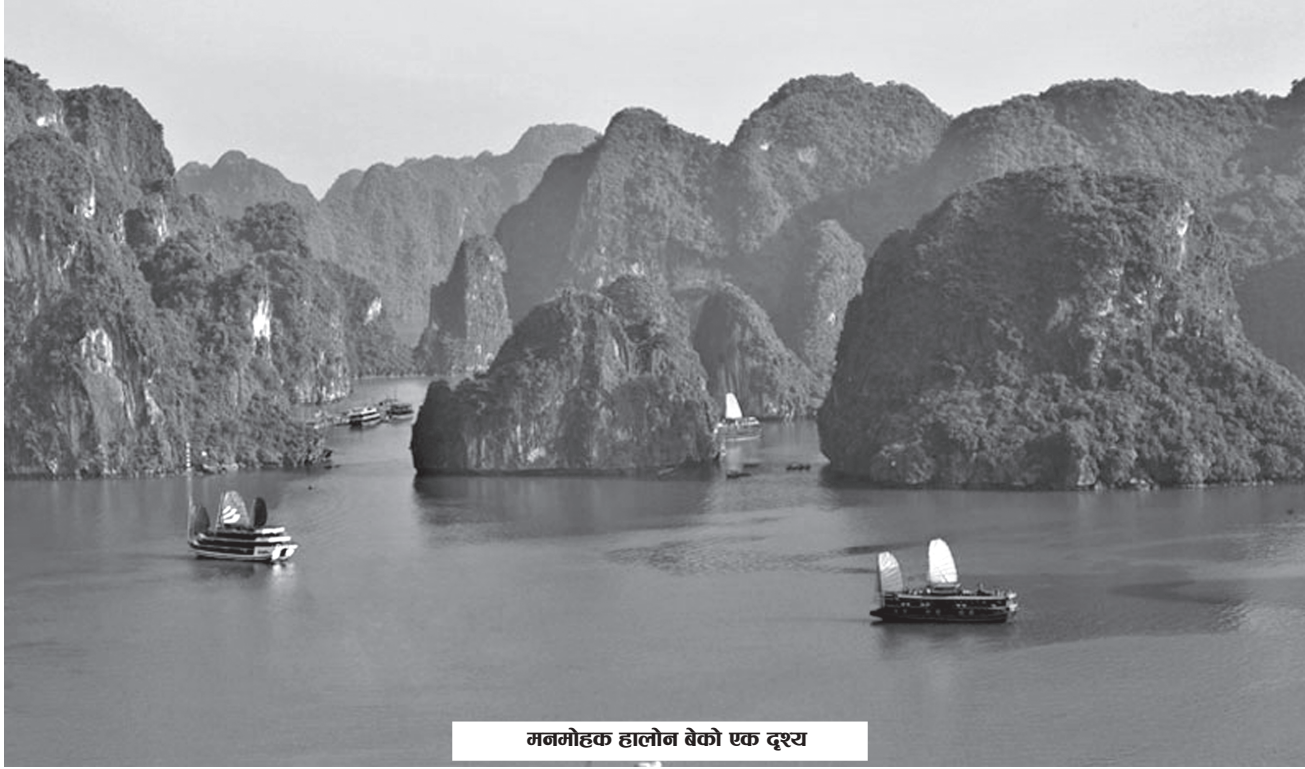
हामीलाई त्यति ज्ञान पनि थिएन, चाख पनि भएन। मोतीको उत्पादनका बारेमा पनि केही पूर्व ज्ञान त भनै थिएन। उक्त प्रक्रियाले नयाँ कुरा सिक्न पाएको महसुस भयो। अङ्ग्रेजीमा अस्टर (Oyster) भनिने एक चेप्टो शङ्खेकीराको भित्री भागमा प्राकृतिकरूपमा उब्जिने सेतो गोलो कडा भाग नै मोती हुँदो रहेछ। परापूर्वकालदेखि मानिसले गहनाको रूपमा लगाइने मोती साँझै साफा र महँगो गहना मानिन्छ। प्राकृतिकरूपमा पाइने मोतीको आकार सबै सामान र राम्रो नदेखिने रहेछ। सन् १८९३ अथवा आजभन्दा एकसय तीस वर्ष पहिलेसम्म मानिसले प्राकृतिकरूपमा पाइने मोतीमात्र प्रयोग गर्न पाउँथे। तर, सन् १८९३ मा कोकिचि मिक्कीमोटो भनिने एक जापानी मोतीका व्यवसायीले मानिसले चाहेजस्तो आकार र साइजको मोती पाउन मोती बन्ने प्राकृतिक प्रक्रियाको गहन अध्ययन गर्दै आखिरमा 'कलचर्ड मोती' (कृत्रिमरूपमा जिउँदो शङ्खभित्र मोती राखेर त्यसबाट आफूले चाहेको मोती निकाल्ने प्रविधि) खेती नै गर्न सकिने तरिकाको विकास गरे। मिक्कीमोटोको नयाँ प्रविधिले मोतीको उत्पादन, उद्योग र व्यवसायमा नयाँ क्रान्ति नै

शङ्ख कीराबाट मोती निकाल्ने प्रयोगशालामा पर्यटकहरूलाई प्रत्यक्ष अवलोकन गराउँदै

ल्याएको मानिन्छ।

मोती उत्पादन गर्ने यस प्रक्रियाको अवलोकन गराइसकेपश्चात् बिक्री र अवलोकन कक्षमा लगियो। मूल्य अङ्कित कागज (Price tag) हेर्दै जिब्रो टोक्दै हामी निस्कियौं। तर, हाम्रो समूहको दुई जनालाई करिब आधा घण्टा बसभित्रै

मनमोहक हालोन बेको एक दृश्य

कुर्नुपर्छ। एक नवविवाहित जोडी दामको थैलो पनि ठुलै थियो क्यारे! मोतीको गहिराइमै हराएछन् राम्रो मोतीको माला किन्दा किन्दै। मोती उत्पादनको कक्षबाट बस सिधै हालोन बेतिर हानियो।

मनमोहक 'हालोन बे'

राजधानी हनोईको उत्तरपूर्वमा अवस्थित समुद्री किनारलाई 'गल्फ अफ टोकिन' (Gulf of Tokin) भनिन्छ। भौतिक भूगोलको शब्दावलीअनुसार अङ्ग्रेजी गल्फ (Gulf) र बे (Bay) को अर्थ खाडी हुन्छ जसको अर्थ तीनतिर जमिनले घेरिएको एकातिर खुला समुद्रको भागलाई भनिन्छ। विगत केही वर्षमा यस क्षेत्र विश्वकै पर्यटनको नयाँ गन्तव्यको रूपमा पहिचान बनाउँदै आएको छ। हनोईबाट १०२ किमि पूर्वमा पर्ने समुद्री किनारको हाइफोङ्ग सहर हुँदै त्यहाँबाट पनि अझ ३० किमि उत्तर-पूर्वमा पर्ने हालोन अर्को समुद्री किनारको सहर हो। यही सहरको पूर्वतर्फको करिब १५००० वर्गकिमिमा फैलिएको सामुद्रिक क्षेत्र जुन करिब १९६९ वटा साना ठुला टापुहरू छरिएर रहेको अत्यन्त मनमोहक प्राकृतिक क्षेत्र हो। ती १९६९ मध्ये करिब ९०० वटा टापुको नामकरण भइसकेको र अझ धेरैको गर्न बाँकी रहेको छ। यी टापुहरू कुनै थुम्को जस्तै लाग्छ भने कुनै डाँडाजस्ता। कुनै एक आपसमा जोडिएको लामो थुम्कोहरूको मालाजस्तो देखिन्छन् भने कुनै एकलो डाँडे टापुजस्तो। संसारकै प्राकृतिकरूपमा सुन्दर स्थानहरूमध्येको मानिने यस क्षेत्र हालैका वर्षहरूमा भियतनामको मुख्य पर्यटन स्थलहरूमध्येमा पर्छ।

अदभूत स्वर्ग दरबार गुफा हालोन बे अवस्थित क्वान न्हिन प्रान्त क्षेत्रमा दुङ्ग्रेयुग अथवा करिब ३००,००० लाख वर्ष पहिलेदेखि नै मानव बस्ती रहेको पुरातात्विक प्रमाणहरूले देखाएको दाबी गरिन्छ। भौगर्भिक र प्राकृतिकरूपमा अति महत्त्वपूर्ण र प्राकृतिकरूपमा अति सुन्दर यस क्षेत्रलाई युनेस्कोले सन् १९९४ मा प्राकृतिक विश्व सम्पदाको सूचीमा समावेश गर्यो। जैविक विविधता र पारिस्थितिकीय प्रणालीको दृष्टिकोणले समेत यसको महत्त्व रहेकोले फेरि सन् २००० मा यसलाई विश्व प्राकृतिक सम्पदाको सूचीमा थप्यो। यस क्षेत्रका टापु, जङ्गल र सामुद्रीक भागहरू सबै गरेर करिब चार हजार नौ सय दस (४,९१०) विभिन्न बोटबिरुवा र जीवको वासस्थान रहेको मानिन्छ। तीमध्ये १९८ जात आइयूसीएनको (IUCN-International Union of Conservation of Nature)

भियतनाम यात्रा - ७

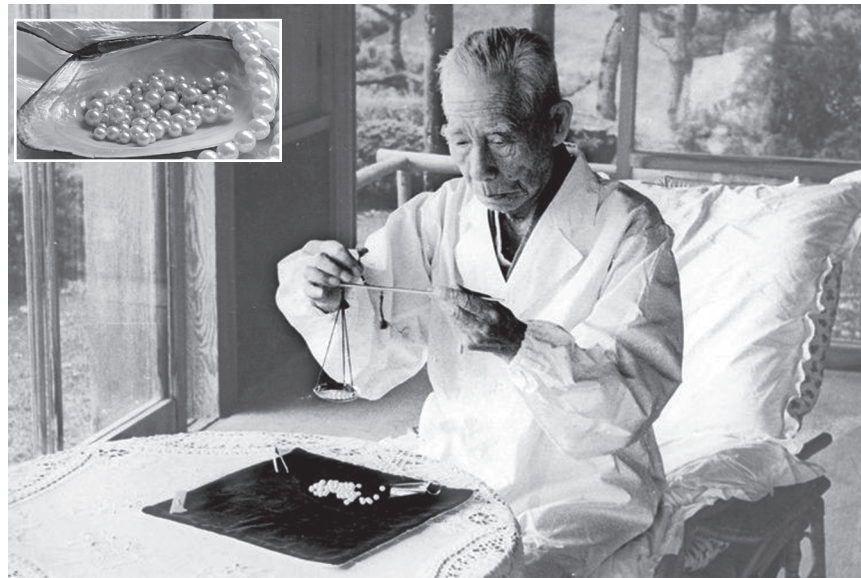
मनमोहक हालोन बे

योगेन्द्रमान बिजुक्छें

लोपोन्मुख सूचीमा परेका छन्।

भौगर्भिकरूपमा चुन दुङ्गले बनेका यी डाँडे टापुहरूमा चुनदुङ्गा पग्लेंदा र पानीले खियाउँदा विभिन्न साना ठुला गुफाहरू र विभिन्न आकारका खाल्डाखुल्डीहरूको र अन्य रूपहरू देखिन्छन्। हालोन बेको यात्राको क्रममा सानो कोठे स्टीमरको (३०/४० जना पर्यटकको लागि व्यवस्थापन गरिएको सानो डुङ्गा) सयर गराउँदै घुमाइएका एक डाँडे टापुको नाम थियो - स्वर्ग दरबार गुफा। पोखराको महेन्द्र गुफाको भ्रमणको दिने गुफा हेर्न २०० मि. जति सिधै चढ्यौं। तर, भित्र जाँदै गर्दा अचम्मकै ठुलो थियो। साँच्चिकै

पार्क र स्टेसनहरू सफा र सुन्दर देखिन्छन्। यस्तै अनुभव सन् २०१३ मा चीनको पेचिङ, शाङ्घाई र झुजुको भ्रमणताका र सन् २०१७ मा भारतको उत्तर प्रदेश र विहारको बौद्ध चक्र (सर्किट) को भ्रमणको बेला पनि महसुस भएको थियो। हालोन बेको समुद्रको सयर गर्न डुङ्गा वा क्रुजहरूमा चढाउन बनाइएका टर्मिनल भवनहरू पनि साना र चिट्कक देखिन्छन् जहाँ उपहारका सामान खरिद गर्न र चमेना गर्ने व्यवस्था पनि थियो। बिहानको खाना (लन्च) करिब १२ बजेतिर गराउँदै हालोन बेको समुद्री किनारको सयरले करिब ५ घण्टा लियो। अरु पर्यटक साथीहरू

जापानी उद्यमी कोकीची मीक्कीमोटो (इन्सेटमा जन्मा गरिएको मोती)

विशाल हलजस्तै देखिने यो गुफा अदभूत नै लाग्यो। गुफाभित्र पनि अवलोकनकर्तालाई आनन्दले हेर्न र भित्र घुम्न सजिलो गर्न हिँड्ने बाटामा चारकुने दुङ्गा छापिएको थियो र हरेक कुनामा आवश्यक बत्तीको व्यवस्था गरिएकोले गुफामा होइन एउटा स्वर्गकै दरबारमा पुगेको महसुस हुँदोरहेछ। गुफाका भित्ताहरू चिप्लो र सफा होइन बरु खस्रो तर मूर्तिकारको कुशल हातले बनाएभन्ने लाग्ने विभिन्न आकारहरूको अवलोकन गर्दा आश्चर्य र खुल्दुलीको अनुभूति हुन्छ।

भियतनाम पर्यटन व्यवसायको व्यवस्थापनमा कुशल देखिन्छ। अवलोकन गर्ने कुनै स्थलको प्रवेश क्षेत्र (Entry point) र बाहिरिने क्षेत्रहरूमा (Exit Point) सफा शौचालयको सुविधा र सोभिनियरका सामानहरू खरिद गर्ने तथा चिया चमेना किन्न र अवलोकन गर्ने व्यवस्था पनि राम्रै देखिन्छ। तर, कुनै सामान बेचेहरूबाट पर्यटकलाई लखेटी लखेटी सामान किन बाध्य पारेको घटना भने अनुभव गर्नुपरेन। हालोन बेसम्म पुग्न निर्माण गरिएका फराकिला हाइवेहरू, हाइवेका विभिन्न स्थानमा एकछिनका लागि गाडीबाट भरेर आराम गर्न, चमेना गर्न र शौचको लागि व्यवस्था गरिएका

रुखहरू ढल्ने गर्छन्। तर, बाँसहरू ढल्दैनन् किनभने यसमा लचकताका हुन्छ। आजभोलिको शब्दावलीमा यस्तो विशेषतालाई उत्थानशीलता (Resilient) भनिन्छ। जतिसुकै दुःखकष्ट भेल्लुपरे पनि तुरुन्त तड्प्रीन सक्ने क्षमता वा अनूकूलनता छ। भियतनामीहरू साङ्केतिकरूपमा आफूलाई यही बाँसको विशेषतासँग तुलना गर्न रुचाउँछन्। यसबाहेक बाँसलाई निर्माण कार्यहरू, विभिन्न सुन्दर सामानहरू बनाउनका लागि पनि प्रयोग गरिन्छन्। भियतनाम युद्ध ताका विभिन्न भाला, धराप र जाल बुन्न पनि अत्यधिक बाँसको प्रयोग गरिएको मानिन्छ।

तर, 'हालोन बे' (हालोन खाडी) अवलोकन र समुद्री सयरपछि यही बाँससँग सम्बन्धित स्थानको अवलोकन गर्न लगियो। अनुमान भइहाल्यो, हामीकहाँ जस्तो बाँसका कप्टेरो, च्याक, कफिटेबल आदि बाँसका कलासँग सम्बन्धित कुराहरूकै कारखानामा अवलोकन गराइने भयो। तर, अनुमानविपरीत बाँसको फाइबरले बनेका कपडाबाट बनेका लुगाफाटाहरूको बिक्री कक्षमा लगियो। बिक्री कक्षमा लगिनुपूर्व बाँसको फाइबर र सामान्य कपासमा के भिन्नता छ भन्नेबारेमा एउटा सानो हलमा राखेर डेमो गरियो। प्रयोगात्मक तरिकाले दुईवटा छुट्टाछुट्टै पानीको ग्लासमध्ये एउटा ग्लासमा एक डल्लो कपास र अर्को ग्लासमा त्यसकै मात्राको बाँसको फाइबरको डल्लो राख्यो। कपासको डल्लो पानीको सतहमै तैरिरह्यो र फाइबरको डल्लो एकै छिनमा गन्धौं भएर ग्लासको पिँडमा पुग्यो। प्रमाणित गर्न खोजेको- कपासले बनेको सामान्य कपडाले भन्दा बाँसको फाइबरले बनेको कपडाले चाँडै

ठुलठुला आँधीबेहरीमा रुखहरू ढल्ने गर्छन्। तर, बाँसहरू ढल्दैनन् किनभने यसमा लचकताका हुन्छ। आजभोलिको शब्दावलीमा यस्तो विशेषतालाई उत्थानशीलता (Resilient) भनिन्छ। जतिसुकै दुःखकष्ट भेल्लुपरे पनि तुरुन्त तड्प्रीन सक्ने क्षमता वा अनूकूलनता छ। भियतनामीहरू साङ्केतिकरूपमा आफूलाई यही बाँसको विशेषतासँग तुलना गर्न रुचाउँछन्।

र धेरै पानी सोच्छ। साथै, बाँसको फाइबरले बनेको कपडा लगाउँदा छालाको एलर्जी नहुने, यस्तो फाइबरको मोजा लगाउँदा नगन्हाउने, गर्मीमा शरीरबाट ताप बाहिर फाल्ने र जाडोमा भित्र सोसी राख्ने भएकोले सामान्य कपडाभन्दा यसको उपयोगिता धेरै भएको जानकारी गराइयो र पछि बिक्री कक्षमा लगियो। नितान्त नयाँ र वैज्ञानिकजस्तो लागेकोले प्रयोग गरेर हेर्ने मनसायले हामी सबै साथीभाइ मिलेर मोजा, तौलिया, घाँटी, घुँडा, हातमा लगाउने बेल्ट, सर्ट आदि सामान खरिद गरी घरमा पुगेर यसको प्रयोगको सपना बुन्दै हामी बाहिरियौं।

हालोन बेको एक थुम्कोभित्रको विशाल स्वर्ग दरबार गुफा

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म

१९८५ / ०६ / ०७

विष्णुमत्त प्रजापति

निधन

२०८०/११/२३

हाम्रा पूजनीय पिता/ससुरा बुबा/बाजे विष्णुमत्त प्रजापतिको दुःखद निधन भएको आज सातौँ दिन (न्हेनुमा) को पुण्यतिथिमा दिवङ्गतप्रति भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौँ ।

छोरी/ज्वाईंहरू
विष्णुकेशरी प्रजापति
लक्ष्मीकेशरी/काशीलाल प्रजापति
लक्ष्मीश्वरी प्रजापति
कान्छी/विष्णुसुन्दर प्रजापति
नसलामैया/राम प्रजापति

नाति/नातिनी/ बुहारीहरू
राजेन्द्र/सावित्री प्रजापति
राजेश / रीता प्रजापति
राधेश्याम/सर्मिला प्रजापति
राज किरण/रम्बा प्रजापति
पवन/सुमित्रा प्रजापति
प्रमिला/रुजेन प्रजापति
राज्यलक्ष्मी/समन चक्रधर
रामलक्ष्मी/विवेक प्रजापति

नाति/नातिनी/ बुहारीहरू
पल्पसा/किरण श्रेष्ठ
प्रविन/सरुणा प्रजापति
प्रशान्त प्रजापति
रविता/सुजन तुईतुई
प्रवेश प्रजापति
प्रतिमा प्रजापति
निमिता प्रजापति
अनमोल प्रजापति

पनाति/पनातिनीहरू
रीजा प्रजापति
रिशब प्रजापति
रिहान प्रजापति
आरब प्रजापति
रिन्बुज प्रजापति
निम्रोद प्रजापति
बिबिसा प्रजापति
प्रतिष्ठा प्रजापति

पनाति/पनातिनीहरू
रिडेन प्रजापति
आयुश्री श्रेष्ठ
शिवाब्ज प्रजापति
सम्रोद प्रजापति
स्वप्निल तुईतुई
रुविसा प्रजापति
श्रीनिशा प्रजापति

सिद्धि गणेश कर्नर

हरेक मङ्गलबार र शुक्रबार संस्थासम्बन्धी जानकारीका लागि पढ्ने गरौँ ।

४५ दिने मादल बजाउने तालिमसम्बन्धी सूचना

यस उपसमितिको आयोजनामा देहायअनुसारका समय र स्थानमा सञ्चालन हुने ४५ दिने मादल बजाउने तालिममा सहभागी हुन इच्छुक सदस्य तथा सदस्य परिवारले चैत ४ गतेमित्र नाम दर्ता गराउन सूचित गराइन्छ ।

तालिम

समय : बेलुका ५:३० बजेदेखि ६:३० बजेसम्म
स्थान : संस्थाको तालिम हल, खँचा
दर्ता शुल्क: रु. ७००।-(सात सय) मात्र

पुनश्च : तालिममा बढीमा ३० जनामात्र सहभागी गराउने भएकोले पहिलो आउनेलाई पहिलो प्राथमिकता दिइनेछ ।

युवा उपसमिति

कर्मचारी आवश्यकतासम्बन्धी सूचना

यस संस्थाका लागि आवश्यक कर्मचारी करारमा नियुक्ति गर्नुपर्ने भएकोले योग्य नेपाली नागरिकहरूबाट मिति २०८० चैत २ गतेमित्र दर्खास्त आह्वान गरिएको छ ।

विज्ञापन नं. १

पद : बजार प्रतिनिधि, सङ्ख्या : १ (एक), न्यूनतम शैक्षिक योग्यता : एस.एल.सी./एस.ई.ई उत्तीर्ण वा सो सरह,परीक्षा : अन्तर्वार्ता, वान्छनीय योग्यता : दुईपाङ्ग्रे सवारी चालक अनुमति पत्र भएको, उमेर : ४० वर्ष ननाघेको ।

सम्पर्क मिति : २०८० चैत ४ गते, तलब स्केल : संस्थाको नियमानुसार

व्यवस्थापक

गतिविधि

जन उत्थान साकोस तिलोतमा १५ कोटिहवा, रुपन्देहीको अध्ययन अवलोकन भ्रमणमा मायाको चिनो दिनुहुँदै संस्थाका अध्यक्ष रघुनारायण लाखा । फागुन २७

संस्थाको अध्ययन अवलोकन भ्रमणमा आउनुभएका सफल साकोस, तनहुँका अध्यक्ष शेरकुमार मल्ललाई संस्थाका प्रकाशनहरू हस्तान्तरण गर्दै संस्थाका उपाध्यक्ष विष्णुराम दुमरु । फागुन २७

‘सर्वोत्कृष्ट वित्तीय समाधानका लागि सिद्धि गणेश’

सिद्धि गणेश बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.

चौम-५, भक्तपुर, फोन: ६६९३२०१, ६६९२२०१, सेवा केन्द्रयातुगणेश-६६९१५४०, तेखापुखु-६६९२०००, स्वास्थ्य क्लिनिक-६६९२००४
Website : www.sgsaccos.com.np, E-mail : sgsaccos@hotmail.com

ACCESS
BRONZEMEMBER OF
SACRED TRUST

नेमकिपाका...

र मल्लकालीन सम्पदा रहेको भक्तपुर एक सम्पदा नगर हो । यहाँको प्राचीन मौलिकता हराउन नदिन भक्तपुर नगरपालिकाले मेहनत गरिरहेको छ । परम्परागत घर निर्माण गर्नेलाई अनुदानको व्यवस्था, डकमी, सिकमीको तालिम, कला-संस्कृतिको महत्त्वबारे नयाँ पुस्तालाई जानकारी दिन स्थानीय पाठ्यक्रमको व्यवस्था नगरपालिकाले मौलिकता जोगाउने प्रयासका केही उदाहरणहरू हुन् ।”

लेखक प्रा. डा. श्रेष्ठले आफ्नो ४० वर्षदेखिको मेहनतको फलको रूपमा पुस्तक प्रकाशन भएको भन्दै आफ्ना पुराना प्रकाशित लेखहरूमा थप तथ्य र तथ्याङ्कका साथ पुस्तक प्रकाशन गरेको बताउनुभयो ।

पुस्तक विमोचन समारोहका वक्ता

विशिष्ट व्यक्तित्वहरूले पुस्तक इतिहास, संस्कृति अनि पुरातत्त्वका विषयमा अध्ययन अनुसन्धान गर्न चाहनेहरूका लागि एउटा दस्तावेजको रूपमा रहेको बताउनुभयो ।

कार्यक्रममा संस्कृति शिरोमणि हरिराम जोशी, बौद्ध विश्वविद्यालयका पूर्वउपकुलपति प्रा.डा. त्रिरत्न मानन्धर, प्राध्यापक हेमन्तशमशेर राणा, वरिष्ठ साहित्यकार तथा भण्टाचारिविरुद्धका अभियन्ता भरतमणि जङ्गम, अर्थविद् निरञ्जनकुमार टिबरेवालालगायतले पुस्तक उपयोगी भएको भनाइ राख्नुभयो ।

कार्यक्रममा प्रकाशित पुस्तकका बारेमा त्रिभुवन विश्वविद्यालय नेपालभाषा केन्द्रीय विभागका प्रमुख राजनलाल (रास) जोशी र साहित्यकार एवं भाषाविद् सूर्य लाकोजुले समीक्षा गर्नुभएको थियो ।

प्रकाशक संस्था संचित बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लिमिटेडका अध्यक्ष योगेन्द्रबहादुर खर्बुजाको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा स्वागत मन्तव्य संस्थाका सल्लाहकार एवं अधिवक्ता गजेन्द्रशङ्कर तिमिला र धन्यवाद संस्थाका अर्का सल्लाहकार विनोदचरण रायले गर्नुभएको थियो ।

लेखक प्रा.डा. श्रेष्ठका यसअघि पनि एक दर्जनभन्दा बढी पुस्तकहरू प्रकाशित भइसकेका छन् ।

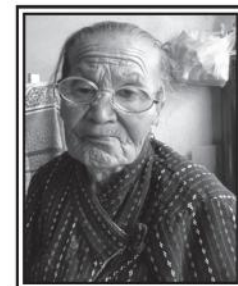
सोमबार विमोचित पुस्तकमा एक सय एक वटा लेखहरूको सङ्कलन रहेको छ । पुस्तक एक हजार एक सय ३६ पृष्ठको मोटो छ । पुस्तकको मूल्य पाँच हजार राखिएको छ । पुस्तकको प्रकाशन भक्तपुर इटालीस्थित संचित बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लिमिटेडले गरेको छ ।

हार्दिक समवेदना

जन्म

१९८४/१०/०६

निधन

२०८०/११/२३

हाम्रा मिलनसार साथी सत्यराजकी ममतामयी माता नानीबेटी दुवालको दुःखद निधन भएको आज सातौँ दिन(न्हेनुमा) को पुण्यतिथिमा दिवङ्गतप्रति भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै शोकसन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौँ ।

परिवर्तनशिल समूहका साथीहरू

पुण्यराम गोसाईं	तीर्थराम फैंजु	कृष्णप्रसाद कवां	कृष्णराम कवां	नारायणमान सुवाल
पञ्चकाजी भारी	कान्छा कोजु	दयाराम बासी	ज्ञानबहादुर मानन्धर	नारायणप्रसाद बाग
सुरेन्द्रप्रसाद प्रजापति	सिद्धिनारां कोजु	राम कुसी	इन्द्र गाईजु	कृष्णप्रसाद सायमली
कृष्णकुमार पालुकासी	कृष्णबहादुर गणेजु	विश्वराम कासिष्वा	रामप्रसाद दुवाल	कृष्णसुन्दर प्रजापति
विष्णुप्रसाद त्वायना	सुदर्शन प्रजापति	श्यामकृष्ण कोजु	हेलकुमार दुवाल	राजु सुवाल
कृष्णप्रसाद प्रजापति				कृष्णगोपाल राजवल